



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Exkurze v závodech BIOCEL a MM-HOLZ v Paskově

Opět jsme se se čtvrtým ročníkem „dřevařů“ vydali na exkurzi. (Tentokrát na MDM – Mezinárodní den mužů, který připadá na 19.3.). Navštívili jsme dva závody v Paskově, vzdálené na dohled od sebe a spojené jako pupeční šňůrou pět kilometrů dlouhým dopravníkem. Ten neustále chrlí na hromadu v závodě BIOCEL dřevěné štěpky, vzniklé při agregátním pořezu smrkové kulatiny na řezivo v závodě MM-HOLZ. Zde se denně zpracuje kulatina ze 100 nákladních aut. Přijme, vytřídí, pořeže na desky, vysuší, případně ohobluje a naimpregnuje. Zabalí a naloží na auta, která vše odvezou, například do Japonska, kam v kontejnerech míří asi 60% produkce. Veškeré zbytky se štěpkují a putují do Biocelu, menší kousky dřeva, jako piliny, se lisují do peletek a vyváží do zahraničí, kde s nimi topí. Zbývá ještě kůra, které je taky obrovské množství, proto se spaluje ve speciálním kotli, který vytápí celý závod, včetně 29 sušáren. Pokud v létě něco zbude, prodají do kompostárny vedle. Dokonalá organizace práce a logistika přes počítače zajišťuje, aby vše nepřetržitě fungovalo a vydělávalo rakouskému majiteli, který zde dává práci asi 200 lidem z Ostravy a okolí.

V Biocelu neprobíhá ucelená biovýroba, jak by se na první pohled mohlo zdát. Probíhala zde dlouhá léta výroba celulózy ze dřeva a následně i papíru. Dnes, po dvouleté rekonstrukci a přechodu továrny pod nového majitele z Rakouska, společnosti Lenzing, se zde vyrábí čistá buničina, vhodná na výrobu vlákna, látek, netkané textilie a buničiny pro zdravotnické i jiné účely. Tyto produkty se ovšem již vyrábí v Rakousku, kam směřuje celá produkce čisté buničiny, vypadající jako tlustý bílý papír. Vše se vyrábí z dřevěné štěpky. Ta, která sem dojede na pásovém dopravníku zdaleka nestačí, proto si vyrábějí i svoji štěpku ze smrkových výřezů a shromažďují ji na hromadách, aby se sjednotila. O potřebném množství si uděláte představu z fotografií, kde vypadáme jako na poušti před obrovskými dunami. Štěpka se vaří s kyselinou v osmi „papiňácích“, vysokých 11metrů. Vzniklá celulóza se oddělí, vrství, lisuje, suší a ukládá do balíků. Zbytek se dále chemicky zpracovává a částečně znovu vrací do procesu výroby. Technicky náročná, ale pěkná výroba, kde se ze dřeva stává zcela jiná surovina, která nám zase dále slouží.

Exkurze se jistě líbily, i když byly časově i fyzicky náročnější. Zajímavé pro nás je i to, že oba závody chtějí také s naší školou dlouhodobě spolupracovat. Mají zájem o naše absolventy na pozice mistrů, do přípravy a řízení výroby. Většina těchto pracovníků odchází do důchodu a nemá je kdo nahradit, protože středoškoláků techniků v celé republice ubývá, hlavně ve větších závodech.

Bonusem byl opět autobus zdarma, hrazený z projektu „**Vytvoření vlastního střediska praxe MSDK pro rozvoj praktického vyučování**“, jako většina letošních exkurzí a vidina posledního výjezdu do zkušebny ve Zlíně, po kterém následuje pro některé dlouho očekávaná maturita. Tak ať se vše vydaří a léta dřiny, strávené na škole, přinesou své ovoce ve formě dobrého pocitu hrdosti a maturitního vysvědčení!

Urban J.